

онези организации и партии, в които има в голямо количество трудящи се селяни и дребнобуржоазни градски маси.

В капиталистическите страни болшинството от тези партии и организации, както политическите, така и економическите, се намират още под влиянието на буржоазията и вървят след нея. Социалния състав на тези партии не е еднороден. В тях има крупни кулаци наред с безимотните селяни, крупни търговци наред с дребни лавкаджии, но ръководството в тях принадлежи на първите — агентите на едрия капитал. Това ни задължава към *деференциран* подход към тези организации, като се отчита, че често пъти членската маса не познава истинския лик на своето ръководство. При известни условия ние можем и трябва да насочваме усилията си към това, щото въпреки тяхните буржоазни ръководства, да привличаме тези партии и организации или отделни тяхни части на страната на антифашисткия народен фронт. Такова е, например, днес положението с радикалната партия в Франция, в Съединените Щати — с различните фермерски организации в Полша — с „Строниутво людове“, в Югославия — Хърватската селска партия, в България с Земледелския Съюз, в Гърция — с аграристите и т. н. Но независимо от това, съществуват ли шансове за привличането на такива партии и организации на страната на народния фронт? Нашата тактика при *всички условия* — трябва да е насочена към възвличането на члену-